

vede man sig ved Loven af 1894 til, hvad der er vedtaget, man begrænse Udgiften til et Beløb af henimod 9 Mill. Kr. Jeg skal ikke dvæle ved det besynderlige, der ligger heri. Som ærede Medlemmer ved at se paa de tre Planer, der foreligger her for os, have let ved at gøre sig bekendt med, er jo det, som man i 1894 stod ud af Planen af 1892 for Godsbanegaardens Vedkommende, saa temmelig nøjagtig — det gælder i alt Fald for den allerstørste Del — det samme, som man nu optager i 1896. Det ser jo lidt aparte ud, al den Stund man endnu ikke en Gang har begyndt at bygge paa den ny Godsbanegaard, idet man endnu ikke er kommen videre end til de forskellige forberedende Arbejder, Oplysning o. s. v. Det er altsaa let forklarligt, at den ærede Ordfører har Ret, naar han siger, at det er en noget let Maade — saaledes udtrykte den ærede Ordfører sig i Gaar — hvorpaa vi behandlede denne Sag i 1894.

Jeg maa tillade mig at minde om, at i 1894 forstyrede man os fra alle Sider om, at nu var Regeringsplanen frinlagt, nu var der ikke mere Tale om disse 33—34 Mill. Kr.; nu gjaldt det blot disse 8—9 Mill. Kr., som Loven da omhandlede. Men samtidig blev der sagt, at det var kun en Begyndelse, der blev endogaa sagt fra Ordførerens Side i Folketinget, at man jo ikke lagde nogen Hindring i Vejen for Fremtiden, dette her var nok for Tiden, og saa kunde man siden tale om, hvad der nærmere var at gøre. Og det blev meget bestemt hævdet fra forskellige Sider i samme Retning, at det var egentlig kun en Begyndelse, og at Regeringsplanen af 1892 vilde Tid efter anden følge efter. Det vil erindres, at den Side, som jeg hørte til, og som jeg hører til den Dag i Dag, jo var meget stærkt mod denne Historie og var meget stærkt mod den Fortsættelse, man saaledes talte om under Behandlingen i Udvalget. Nu i Mar dukte disse Fortsættelses-historier op med stor Styrke; nu tales der om, at det er umuligt f. Eks. at bortfjerne Niveauoverførslerne over Bødrosvej, Bülowvej, Ørstedvej, Falkoneralleen, medmindre Personbanegaarden flyttes. Og paa den Plan, som er forelagt os, Plan C, som ærede Medlemmer have liggende for sig, nemlig Forslaget af 1896, er det Parti, som ligger nærmest op mod Gasværket og Kvæg-

torvet, gjort fuldstændig ryddeligt — der er kun et Spor, som gaar derover, nemlig det Spor, som gaar over til Kvægtorvet — og saa staar der, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, Ordene „fremtidig Personbanegaard“. Det er besynderligt, at man nu uden videre fremsætter det for os her: Her skal den fremtidige Personbanegaard ligge til Trods for de Udtalelser, som ere komne frem i 1894 og ogsaa i Mar med Hensyn til det Spørgsmaal. Den ærede Ordfører sagde, at det var noget ensfoldigt gjort af dem, der havde lavet denne Tegning. Ja, jeg kunde fristes til at bruge et stærkere Udtryk, men det skal jeg ikke indlade mig paa. Den ærede Ordfører mente, at det havde været heldigere, om der havde staaet „Dplagspladser“ her i Stedet for dette: „Fremtidig Personbanegaard“. Maa jeg bede ærede Medlemmer om at kaste et Blik paa Plan B. De ville lægge Mærke til, at der er ogsaa to aadne Pladser, hvor der staar „Dplagspladser“, men de ligger nede ved Kalvebod Skaj, og det er dog saa naturligt, at Dplagspladserne maa være der, hvor Stibene lægges til; Dplagspladser paa den anden Side af Godsbanegaarden oppe mod Kvægtorvet og Gasværket er der dog ikke nogen god Mening i, i alt Fald for Stibene. Men nu har man fjernet disse naturlige Dplagspladser, som Planen af 1894 forudsatte, og saa har man gjort ryddeligtovre paa den anden Side imod Kvægtorvet og flyttet Læssesporene og Remisen over paa den anden Side, som gaar ned imod Kalvebod Skaj; det er for øvrigt et Punkt, som jeg skal komme tilbage til senere. — Paa Grund af alt dette laa det i Grunden nær for mig ifølge det Standpunkt, jeg altid har indtaget i denne Sag, at sige: Jeg vil ikke have noget med den Sag at gøre, det er rigtigt at blive staaende ved, hvad der en Gang er vedtaget, men det yderligere vil jeg ikke have noget med at gøre; jeg har altid haft imod det, der vedtoges, men kan det ikke lade sig udføre, maa det blive de Herrer's Sag, som have lavet det. Men saaledes kan og vil jeg ikke stille mig, for jeg har jo til Trods for alt, hvad der er sket i Fortiden, paa den anden Side ikke nogen Interesse i, at der bliver lavet noget, som er, jeg havde nær sagt, ubrugeligt, men i alt Fald meget ubensigtsmæssigt og ikke formaalstjenligt. Det kan jeg ikke have nogen som helst In-